

ลิลิตพระลอ

ยกคอขึ้นขานร้อง ตีปีกป้องผายผัน ชันเอื่อยเจื่อยใจใจ
 แล้วใช้ปีกใช้หาง โจมลำอางสำอาจ ทำวธผาดเห็นแปน
 ตระการ ภูบาลบานหฤทัย งามพอใจพอดก มีทันหาธารทำรง
 ทรงมกุฎกุษาสรรพ จับพิไชยอาวุธราชพล บันเคลธลุดไล่
 หวังได้ไก่ตัวงาม ยกทัพตามจอมราช ครั้นกลาศไก่ออยู่ท่า
 เห็นธำไก่อันเรียก ไก่กระเหียวกตาทู ครั้นภูธรจะทัน ไก่
 ค่อยผันค่อยผาย ระบายรายคืนเคียร คำเนรหงส์ยก่าง ครั้น
 เห็นห่างไก่อหยุด ครั้นจะสุดแดนป่า ครั้นจะผ่าแดนบ้าน ไก่ทำ
 ครั้นมารยา เห็นไก่อ้อากีสรว ไก่เทรทวหายเนตร ภูเบศร์
 คูอัปทิส บพิตรคิตพระองค์ ใ้ภูมาหลงแก่ไก่อ ไก่ผีไซวเอา
 ทำวธเสียวคูผีเสียง สองปีกกล่าวคำเกลียง ดีถ้วนทั้งมวล ๆ
 ร้าย แตนคัวร์ระมัต ประหยดอย่าลืมน บอกทุกคนทุกผู้
 ให้รู้แล้วจึงไป คลาไคลถึงบ้านมิตร เขาตภิตภันบอก
 ชาวบ้านนอกมาไหว อัญเชิญให้ธเข้าสู อยู่ ณ ที่ควรเสด็จ
 เสร็จเขาถวายโภชนาหาร เชิญธสำราญกินหนึ่ง ซึ่งไวนั้นสิบคน
 ถึงตำบลบ้านหน้า ไว้คนห้าแลข้าง ฝ่ายข้างโดยเสด็จให้